

in breskev, marelic in sliv, pa drugega sadja. Pa tudi v Nemški in v Avstriji se je vzdignilo sadjarstvo v zadnjih dveh stoletjih tako, da mnogi kraji imajo od sadjarstva lepih prihodkov.

(Dalje nasl.)

Trgovinska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

VII. Gospod zbornični svetnik Filip Zupančič poroča, da se je trgovska in obrtniška zbornica v Gradcu obrnila do zbornice z dopisom, v katerem omenja, da je c. kr. trgovsko ministerstvo pričelo razpravljati z ogrsko vlado o načrtu zakona, po katerem naj bi uradni merosodni štampelj jedne državne polovice imel v ozemlju druge državne polovice jednako veljavo.

Te razprave zasnovale so se pred letom dni, danes ne ve še nihče, bode li Ogrska volje, kreniti na pot prijateljskega sosednega občevanja, ter to storiti, kar izvršuje inozemstvo brez vsakega protislovja, brez vsakega premislika že od zdavnaj, ali pa bode li vstrajala na svojem trdovratnem avitskem stališču.

To negotovost je težko prenašati. Graške zbornice okoliš zanima se zvedeti, kdaj in kako se bodo končale razprave, z Ogrsko pričete. Živahno občuje z Ogrsko in Hrvatsko in zaradi tega utegne biti prisiljen, podvreči se ogrskemu merosodnemu štampelju ter plačevati včasih občutno visoke kazni.

Vsled tega obrnila se je graška zbornica do trgovskega ministerstva s prošnjo, naj bi skrbelo, da se s temi razpravami podviza in skrbi za njih dovoljen uspeh, da se odstrani stališče Ogrske, ki le ovira urejeno občevanje.

Utegne li c. kr. ministerstvo izprevideti iz razprav, da ogrska vlada ni volje nehati od svojega posebnega stališča in priznati avstrijski merosodni štampelj, prosila je graška zbornica, da v interesu prebivalstva potem nastopi jedino pravo pot, namreč da ravno tako odmeri, kakor Ogrska nam meri, da proglasi ogrski merosodni štampelj za neveljavnega v Cislitaviji, in da ravno tako, kakor je to storil ogrski prometni minister v svojem razpisu od 14. aprila t. l., prisili železnice, da ne sprejmejo nobene, bodisi prazne ali napolnjene posode, z ogrskim merosodnim štampeljem. Zbornica graška vabi zbornico, da podpira nje korak pri vladi, ako se sicer to sklada z interesi njenega okoliša. Morda se posreči z druženim močem izposlovati ugoden preobrat, da se doseže pravilno občevanje s sosedom. — ako pa ne, vsaj se bode odstranila fikcija, kot da bi si bili obe polovici države druga proti drugi več, nego inozemstvo proti inozemstvu.

Ker so razmere Kranjske jednake razmeram sosednjega zborničnega okoliša graškega Ogrski nasproti ter je tudi v interesu prometa, da se ta stvar pravično uredi, zato si tudi odsek šteje v dolžnost, toplo pripo-

ročati naslednji nasvet: „Slavna zbornica naj prošnjo posestrime zbornice podpira pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu.“ — Predlog se je sprejel.

VIII. Gosp. zbornični svetnik Filip Zupančič poroča, da se je trgovinska in obrtniška zbornica obrnila do visocega c. kr. pravosodnjega ministerstva s prošnjo, da bi se premenil konkurzni red. Poslala je to prošnjo tudi naši zbornici, da jo podpira. Premembe, katere želi omenjena zbornica, tičejo se naslednjega:

1. Ves konkurzni imetek realizuje se koj po otvoritvi konkurza potom sumarične, oziroma realne izvršbe, ki jo je pričeti uradno;

2. Opusti se postaviti upravnika konkurznega imetka;

3. Konkurzna pasiva likviduje se in skupilo od imetka porazdeli sodišče v dosedanjih oblikah sodne porazdelitve premičnega ali realno eksekucijskega skupila.

Meja za uporabo tega skrajšanega konkurznega postopanja mogla bi se ustanoviti pri 25 000 gld., tako da bi konkurzni imetki izpod 25.000 gld. bili podvrženi temu skrajšanemu postopanju.

Velike gospodarske koristi, ki jih je pričakovati od takega zljajšanja konkurznega postopanja, ni jih treba poblize osvetljevati; s tem bi dosegli, da bi se bistveno okrepil personalni kredit, na kateri se pač danes z večine opira promet.

Odsek se sklada z nasvetovanimi premembami, ker bi se s tem skrajšalo postopanje pri malih konkurzi in tedaj konkurzna razprava tudi ne prouzročila toliko troškov, kakor doslej navadno. Vsled tega nasvetuje: „Slavna zbornica naj podpira prošnjo trgovske in obrtniške zbornice v Lincu pri visokem c. kr. pravosodnjem ministerstvu.“ — Predlog se je sprejel.

IX. Gosp. zbornični predsednik Vaso Petričič poroča o naslednjem dopisu c. kr. poštnega nadkomisarja za Kranjsko:

„Dostavljanje pisem v Ljubljani ima to slabo stran, da se pisma, ki sem prispevajo s poštnim vlakom števil. 7 in 10, raznašajo skupno iz poštnega urada še-le ob 4. uri popoldne ter da jih adresati na tak način, osobito oni, ki stanujó dalje, dobivajo precej pozno; dalje, da se pisma, dohajajoča v Ljubljano z gorenjskim vlakom števil. 1715 (prihod v Ljubljano ob 4. uri 51 minut popoldne) in pošto iz Lukovice (prihod v Ljubljano ob 4. uri 40 min. popoldne,) naposled z brzovlakom števil. 4, morjo šele drugi dan raznašati.

Ako že pisem, ki prihajajo z brzovlakom v Ljubljano, ni lahko mogoče dostaviti istega dne z ozirom na večerno uró, osobito po zimi, to je zelo neprilčno, da se pisma od omenjenega gorenjskega vlaka in od lukoviške pošte, četudi pridejo v Ljubljano proti 5. uri popoldne, dostavljajo še le drugi dan, kakor tudi je še neprilčneje, da pisma od dunajskega poštnega vlaka (prihod v Ljubljano od 1. uri 9 minut opoldne) šele po 4. uri popoldne pismonosci zajedno s pismi od tržaškega poštnega vlaka (prihod v Ljubljano ob 3. uri

3 min. popoldne) dostavljajo adresatom. Rečene nepri-
ličnosti prihajajo največ od tod, ker je premalo pismo-
noscev, a prevelik okoliš adresatov, katerim se morajo
vsak dan dostavljati pisma.

Poštni urad za pisma ima danes 10 pismonoscev.
Ti pismonosci dostavljajo trikrat na dan pisma po vsem
mestu in njega predmestjih. Pri prvem dostavljanju ob
8. uri zjutraj raznesti je treba dokaj pisem in poštних
nakaznic na vse strani in pismonosci se morajo kaj po-
truditi, da spet o pravem času pridejo v urad, da se
lotijo drugega dostavljanja ob 11. uri dopoldne (naglič
iz Trsta). To drugo dostavljanje vzame takisto dosti
časa in ker pismonosci vendar morajo imeti nekaj od-
mora in ker morajo opoldne iti k obedu, ni jim mogoče
tako hitro prihajati v urad, da bi mogli takoj, ko pride
dunajski poštni vlak, raznesti ves material, ki dojde ž
njim. Iz tega uzroka raznašajo zajedno pismo dunaj-
skega in tržaškega poštnega vlaka.

Ker je torej nemogoče povrniti se pravočasno v
urad, da bi prejeli in raznašali pisma od gorenjskega
vlaka in lukoviške pošte, zato izostane dostavljanje teh
pisem isti dan.

Ako bi poštni urad imel primerno mnogo pismo-
noscev potem bi se utegnilo odpomoči na ta način, da
bi pismonosci dostavljali pisma v dveh skupinah, jedna
skupina vsa pisma od dopoldne, druga pa od poludne.

Dokler pa ni dovoljnega osobja, ne da se nič storiti,
in jaz bi vendar rad poskusil vsaj nekoliko odpomoči,
in sicer tako, da bi se pisma z Dunaja in iz Trsta do-
stavljala ločeno koj po prihodu poštних vlakov in da bi
se z dostavljanjem pošte iz Trsta spojilo tudi dostav-
ljanje materiala z Gorenjskega in iz Lukovice.

Ta načrt dal bi se izvesti, ako bi se dostavljanje
materiala od tržaškega nagliča moglo opustiti in ako bi
se ta material mogel skupno s pismi od dunajskega
vlaka raznašati. Potem bi pismonosci zjutraj, kakor
doslej, urejevali material, o 1/2. uri moral bi jeden od-
delek pismonoscev prevzeti dostavljanje pisem, doha-
jajočih s prvim nagličem iz Trsta in s prvim poštним
vlakom z Dunaja, drugi oddelek pa bi moral dostavljati
okolo 5. ure popoldne pisma, ki dohajajo s poštним
vlakom iz Trsta, z Gorenjskega in s pošto iz Lukovice.

(Dalje prihodnjič.)

Politične stvari.

„Kralj Češke.“

Imenovanje grofa Thun-a za cesarskega namest-
nika na Češkem kaže se bolj in bolj v svoji veliki po-
menljivosti, kolikor bolj se razboleva ta udarec na
nemško opozicijo v njenem mesu. Akoprav nemški plemič
po rodu, spada novi češki cesarjev namestnik v vrsto
onih politikov, kateri prav zastopajo in izražajo namene

sedanje vlade glede poravnave med narodnostima na
Češkem. — V slogi je moč, „z združenimi močmi“, to
je geslo cesarjevo in to je tudi namen sedaj že nad
desetletne politike Taaffe-jeve v Avstriji sploh in izre-
koma glede Češke. To politiko odločno in dosledno pod-
pira tudi večina zastopnikov češkega naroda pod vod-
stvom Riegerjevim, enako v državnem, kakor v deželnem
zboru.

Da je temu tako, pričajo ravno sedaj zopet tekoče
razprave med knezom Jurjem Lobkovicom in pa knezom
Aleksandrom Schönburg-om zaradi vstopa nemške manjine
v deželni zbor.

Nihče sicer ne dvomi, da tudi te poskušnje čeških
zastopnikov ostanejo brezvspešne, ker je gotovo, da se
razbijejo nad nespravljalnostjo nemških zastopnikov,
vendar pa služijo tudi te poskušnje v to, da ves nepri-
stranski svet zopet sprevidi, kedo je tega kriv, da na-
rodi avstrijski ne pridejo do zaželjenega miru in sprave.

Kralj češki bival je nekaj dni na zemlji Češki,
osebno priporočal je pri vsaki priliki zadnjih dni vsem
zopet spravljalnost in miroljubnost, ker oba naroda sta
njegovemu narodu pri srcu enako blizo, na češki zemlji
zaprisegel je novoimenovanega svojega namestnika za
Češko, vse to seveda, je bilo nemški opoziciji povoda
dosti, z vsemi silami in z sredstvi zaveznikov svojih doma
in zunaj domovine, napadati to, kar se je takoj raz-
glasilo kot program novega namestnika: kronanja
cesarja za kralja Češke.

Z novega raznetil se je ogenj v sovražnem taboru,
ko je pred malo dnevi poslanec dr. Zucker v volilnem
shodu in v navzočnosti dr. Rieger-ja razpravljal predmet
kronanja, gotovo ne toliko iz dejansko praktičnih vzrokov,
kakor zato, da bi mladočehi staročehom ne mogli oči-
tati malomarnosti nasproti državno-pravnemu stališču.

Ta govor pri volilnem shodu pa je bil za češko-
nemške in pa nemško-liberalne liste sploh povod k ve-
likanskemu kriku. Prav tako začeli so tuliti zavezni
listi na ogrskim in nemškim. Svojeat levičarskih pri-
vržencev, ki tako sistematično skrbi za narodni razdor
v Avstriji, za razdor, ki požerava najboljše moči države
in jo tako stalno slabi, ti ljudje skušajo zopet kazati se
v svitlobi rešiteljev edinosti države, s tem, da risajo
„kronanje kralja češkega“ v najgroznejših, državi po-
gubnih barvah.

V tistem hipu pa, ko se šemijo s takim domo-
ljudstvom, kličejo na pomoč enostranske pajdaše svoje,
ne sramujoč se dopustiti, da se v notranje domače za-
deve sme utikati nepoklican ptujec.

Najsmešneje pa se podaja tako trobenje ogrskim
sorodnim listom, listom, ki pri vsaki priliki prisego
kraljevo ko se mu je na glavo postavila krona ogrska
prolašajo za najtrdnjšo podlago ogrskega državnega
prava. Ravno teh listov pa ni sram v tistem dušku do-
kazovati pogubnost „kronanja kralja Češke“.

In to delajo oni veliki ogrski politiki v trenutku,
ko je škandalozna kazensko-sodniška obravnava neu-